

CSUKA ZOLTÁN

CSORDULTIG TELTEM

*Csordultig teltem veled
göndören kerekedő fölleg
vízcseppek millióit hizlalom
lebegtetem
fájón feszülő szemhatár vagyok
duzzadó égbolt
pitypang bóbitája
magvaim bolyhos ejtőernyői
remegve várják
hogy beléjük kapjon a forró szél
és szerterepítse őket
tested tároló tájaira
ormos szép hegyeidre
völgyeid sötét árnyékába*

A MÚZSA ÜZENETE

*Meg kell halnod, hogy élj,
mondotta borongó homlokú muzsám,
és szélrózsa arca kinyílt,
könnyedén rám mosolygott,
fényárban úszott,
napok és bolygók vidáman körülhuruzolták,
méhek a sárgán tündöklő kast,
én pedig
egybeolvadtam az időtlen
mindenséggel.
Meglendült bölcsóm.*

EGY SZÁL VIRÁG

Vujicsics Tihamér ravatalára

*Legszebb ének a csönd.
Legtöbbet mond a hallgatás.
Tűzgömbbé lettél odafönt,
felfelé robbant zuhanás.*

HA MÁR MEGÉRTEM

*Ha már megértem
ennyi sok-sok évet,
ne hagyj csalódni fenn a hegytetőn,
ne vedd el tőlem, amitadtál, élet,
csírád lehessen, remény — én éltetöm!*

*Ha már megértem,
s bensőmben évek cukra duzzad,
fejem lehajtom; túlérett gyümölcs,
érj meg te is, ó érlelőm, gonosz Föld,
s gúnyos tintorral rám nyelvet ne ölt.*

*Ha már megértem,
mért volt küszködésem,
annyi sok bánat, megpróbáltatás,
engedd meg végül, hogy az ember győzzön,
s ember maradjon mindig — soha más!*